

Så skal jeg sige til hr. Aage Frandsen, at TV 3 – som hr. Kim Behnke nævnte det – bare er én af de mange konkurrenter til TV 2, i øjeblikket den største. Der er i dag over 100 kanaler, hvoraf langt de fleste er finansierede på samme måde som TV 2, og derfor bliver problemet større og større i stedet for det modsatte.

Jeg er derfor glad for hr. Aage Frandsens tilsgagn om, at han vil kigge på vilkårene og håber, at det bliver så hurtigt som overhovedet muligt. Det mener jeg er tiltrængt og meget hensigtsmæssigt over for det TV 2, som jeg håber vi alle gerne ser styrket i den meget, meget store konkurrence, som stationen er ude i på medieområdet.

H.P. Clausen (KF):

Det er tydeligt, at vi må se i øjnene, at det forslag, som vi har fremsat, ikke kan vedtages. Det skal jeg beklage af samme grunde, som et par af de andre ordførere har været inde på.

Jeg er nu alligevel glad for, at vi har fremsat det, og jeg er også glad for, at vi har fået den debat, der har været om det, for det viser jo, at der trods alt endnu er nogle ganske kraftige afstande i den mediepolitiske situation, som skal overvindes, og som jeg håber at kulturministeren vil være i stand til at overvinde i den kommende tid.

Der eksisterer stadig væk på nogle afgørende punkter en række principsynspunkter af temmelig forskellig karakter. Hvis vi skal nå til en afklaring, som kan være til gavn både for vore to store stationer, Danmarks Radio og TV 2, og for de andre muligheder, der er under udvikling, og som vi må forholde os til, så vil det være nødvendigt at bygge en bro over det gab, som faktisk meget tydeligt er blevet demonstreret ved behandlingen af dette forslag.

Jeg skal da anbefale regeringen at gøre sig sine overvejelser om, hvem det er, man vil samarbejde med, og hvem det er, man regner med at lave mediepolitik med i en større sammenhæng i den kommende tid.

Søren Hansen (S):

Hr. Helge Sander har naturligvis ret, når han hævder, at kvalitet koster penge. Det gør det, når der skal laves radio, når der skal laves fjernsyn, når der skal laves museer, når der skal laves film, og når der skal laves teater. Det er rigtigt, at kvalitet koster penge, men uden talenter og uden evne til at udnytte de ressourcer, vi allerede har lagt ned, hjælper flere penge ikke

nødvendigvis i denne sammenhæng. Det er derfor først og fremmest et spørgsmål om at udnytte talentet og også at udnytte talentet til i den debat, vi nu skal have, at finde ud af, hvad det er for nogle hovedmål, vi skal gå efter. Det var dét, jeg prøvede at bidrage en smule til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 171: Forslag til lov om udbetaling af en ekstraordinær hædersgave i anledning af 50-året for Danmarks befrielse.

Af socialministeren (Karen Jespersen).

(Fremsat 8/2 95. Første behandling 23/2 95. Betænkning 30/3 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 12 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 164: Forslag til lov om forhøjelse af hædersgaver.

Af Bruno Jerup (EL) og Søren Søndergaard (EL). (Fremsat 31/1 95. Første behandling 23/2 95. Betænkning 30/3 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer og spørgsmålet om deres overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Ingen bad om ordet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om udbetaling af en ekstraordinær hædersgave i anledning af 50-året for Danmarks befrielse.

§§ 1-3 vedtoges uden afstemning

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om hædersgaver.

§§ 1-3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 101:

Forslag til folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 47 med hensyn til statsregnskabet for finansåret 1992.

Af Finansudvalget.

(Fremsat 5/4 95).

Forslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til anden (sidste) behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Mange opfatter det nærmest som en formalitet, at Folketinget skal tage stilling til statsrevisorerens endelige betænkning over statens regnskab for 1992. Sagen er jo også den, at først har vi vedtaget en finanslov for 1992 – det skete imod Fremskridtspartiets stemmer – senere har vi haft hele finansåret 1992, hvor der blev præsenteret ganske mange aktstykker i Folketingets Finansudvalg med ønske om ekstrabevillinger, hvor hovedparten fik Fremskridtspartiets nejstemmer, og endelig behandlede vi i foråret 1993 tillægsbevillingsloven for 1992, hvor Folketinget tog stilling dels til de ekstrabevillinger, der var givet i form af aktstykker, dels til de forskellige andre overskridelser, der var af budgettet på daværende tidspunkt.

Undervejs har såvel Rigsrevisionen som statsrevisorerne kritisk gennemgået tingene og sikret sig, at alt er i den bedste orden. Alt var nu ikke i den bedste orden for året 1992. På en række punkter har såvel Rigsrevisionen som efterfølgende Statsrevisoratet gjort kritiske bemærkninger.

Det samlede værk, vi står med nu, er altså dels den grundige behandling, der allerede har været i Folketinget ved behandlingen af tillægsbevillingsloven for 1992, dels den efterfølgende revisionsmæssige behandling.

Dertil er så for Fremskridtspartiet at sige: Nu er vi nået til vejs ende. Vi og statsrevisorerne har gjort de bemærkninger, der skal gøres til statsregnskabet for 1992, og vi betragter det, der sker nu, som ren bogholderiteknik, hvor det bogføres, at de pågældende penge er blevet brugt, og de ministre, der skulle revses, er blevet revset for manglende mådehold i 1992.